

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken,
te
's-GRAVENHAGE.

1

1.078.619

11 februari 1972

Optreden marxistisch-leninistische
groepen in de metaalstaking

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie een rapport aan te
bieden betreffende bovengenoemd onderwerp.

HET HOOFD VAN DE DIENST

drs A. Kuipers.

OPTREDEN MARXISTISCH - LENINISTISCHE GROEPEN IN DE METAALSTAKING

1. Naast de erkende bonden en de M.B.G.K.*) zijn de bij de metaalstaking betrokken groeperingen:
 - a. Communistische Partij van Nederland (CPN).
 - b. Kommunistische Partij Nederland - Marxistisch-Leninistisch (KPNML)
 - c. Kommunistische Eenheidsbeweging Nederland (marxistisch-leninistisch - KEN(m.l.)).
2. Bovengenoemde groeperingen zien de huidige acties als een antwoord van de arbeiders op de, naar hun mening, verregaande aantasting van de democratische rechten van de werknemers door de rechter.
3. De CPN geeft in Rotterdam in de metaalindustrie een "Metaal Bedrijfskoerier" uit. In een speciale uitgave werd mededeling gedaan dat "vanuit een groot aantal bedrijven oproepen zijn uitgegaan naar het NVV om een landelijke manifestatie te organiseren tegen het rechterlijk ingrijpen, tegen de anti-stakingswet en voor de CAO-eisen".
4. De KPNML, eind 1971 afgescheiden van KEN(m.l.), geeft in de metaalindustrie het blad "Arbeidersmacht" uit. Opgeroepen wordt tot actie tot het vonnis vernietigd is. Geëist wordt een algehele prijs- en uurstop en tevens een forse verhoging van de lonen.
5. De KEN(m.l.) manifesteert zich in de metaalindustrie met het blad "Rode Tribune". Volgens het blad speelt de leiding van de confessionele bonden een kwalijke rol door haar leden op te roepen het verzet tegen de rechterlijke uitspraak te breken. De NVV-leiding zou nu met geboeide handen staan omdat ze consequent zou hebben geweigerd een strijdfrent van alle arbeiders tegen de stakingswetgeving te organiseren.

*) Metaalbewerkersbond voor Groot- en Kleinbedrijf

6. Een onlangs gevormde bedrijfsgroep metaal van de KEN(m.l.) stelde in een pamflet, dat de grote tegenstelling in het metaalconflict niet ligt tussen de leiding van het NVV en de leiding van de confessionel bonden, maar tussen de leiding van de drie vakcentrales en hun leden. De opstelling van de Industriebond zou slechts het winnen van leden - eventueel ten koste van de andere erkende bonden - ten doel hebben.
7. De KEN(m.l.) roept op tot het vormen van actiecomité's van georganiseerd en ongeorganiseerd. De KEN(m.l.) is bereid ten alle tijde haar technisch apparaat ter beschikking van de strijdende arbeiders te stellen.
8. Persberichten alsof KEN(m.l.) verwoede pogingen in het werk stelt om zich van de staking meester te maken worden door de KEN(m.l.) pertinent afgewezen. Wel wenst ze de strijd te ondersteunen en biedt ze elke mogelijke hulp aan.
9. KEN(m.l.) distancieert zich van de activiteiten van Arbeidersmacht in de metaalindustrie. In haar blad "Rode Tribune" deelt KEN(m.l.) mede
"Sedert de grote havenstaking van 1970 geeft de bedrijfsgroep van de KEN(m.l.) in de Rotterdamse haven het blad 'Arbeidersmacht' uit. In Amsterdam heet dat blad Havenkoerier (.....)
Sedert enige maanden maakt er een groep echter misbruik van de naam Arbeidersmacht. Zij verkoopt een gelijknamig blad hier en daar in de metaal.(.....) Het blad is dus niet van ons afkomstig".
10. Met herinnering aan de leidinggevende invloed die de Kommunistische Eenheidsbeweging Nederland (KEN) met zijn bedrijfsgroep "Arbeidersmacht" gedurende enige tijd op het verloop van de grote havenstaking in Rotterdam heeft gehad (september 1970) kan het volgende worden opgemerkt:
 - de ledenaanhang van alle marxistisch-leninistische groeperingen is sindsdien enigszins toegenomen, doch nog steeds gering te noemen;
 - in Amsterdam, en met name in Rotterdam, heeft de vorig jaar voltrokken splitsing in de KEN-groep niet alleen geleid tot verdeeldheid

maar zelfs tot onderlinge bestrijding, waardoor bij de leiding deze beide groepen in feite momenteel niet het vertrouwen bestaat dat zij op eigen kracht iets kunnen ondernemen;

- het extreme karakter van de marxistisch-leninistische groeperingen is sinds 1970 veel meer onder de arbeidende bevolking bekend geworden;
- van een crisis in het gezag van de vakbeweging en stuurloosheid van de stakende arbeiders - zoals deze zich in 1970 duidelijk openbaart en waardoor "Arbeidersmacht" zijn kans kreeg - is thans in deze acties in de metaalbedrijven (nog) geen sprake.

10 februari 1972

Rubricering: 1)

ACD	F
datum	28 MAART 1972 b d
CO	1.005100

1) Zo nodig andere rubricering aangeven.

Distr.: <i>Bep - BFA</i>	Bijlage(n): <i>1 LA</i>		
Afschr.:	BO: <i>98602</i>		
Datum ontmoeting	Datum rapport	Volgno. Inf. rapp.	Evaluatie
21-3-1972	22-3-1972	3.	

Betreft: bijeenkomst met het Griekse verzet.

Zaterdag 18 maart j.l. werd in het Mozes en Aäron huis aan het Waterlooplein te Amsterdam een bijeenkomst van dissidente communisten met het Griekse verzet gehouden. Aan deze bijeenkomst namen dertig personen deel,

De door de Griekse verzetsstrijder te houden redevoering was tevoren in het nederlands vertaald en op stencil gezet en aan de aanwezigen uitgereikt. De Griek volstond daarom met het uitspreken van een kort begroetingswoord in zijn moedertaal. Voor de bedoelde redevoering wordt verwezen naar bijgaand stencil. Deze speech werd voorgelezen, waarna men vragen kon stellen. Er werden verschillende vragen gesteld, o.m. naar de rol van de S.U. in het Griekse conflict, naar het verzet van de arbeiders en de vakbeweging en de houding van de Grieks-Orthodoxe kerk. Over het algemeen kwam bij de beantwoording naar voren dat de Griekse bevolking passief reageert, maar dat aan de top van de vakbeweging en de kerk met het regiem wordt gecolaboreerd. Ook in de pers komt geen verzetshouding naar voren, ofschoon niet op de hand van het kolonels bewind. In Athene zijn twee dagbladen volledig op de hand van de Griekse regering. Zij laten dat ook onduidelijk belzinnig blijken.

De zaal verzond een protestschrijven inzake de politieke processen aan de Griekse ambassade. Een af

Rubricering: 1)

schrift daarvan zond men aan de Nederlandse pers. Een gehouden collecte bracht f. 250.-- op.

In kringen van de "Bloemgrachtgroep" heerste een zekere teleurstelling over de geringe opkomst. Zoals bekend had men deze gelegenheid willen aangrijpen om onderling tot grotere eenheid te komen. Hoewel men een geselecteerd aantal vertegenwoordigers van de N.U., de groep Baruch, de V.C.U. en de P.S.P. voor deze bijeenkomst had uitgenodigd, lieten dezen verstek gaan.

Beste medestrijders en vrienden.

Het ontroert me zeer dat ik temidden van u ben, in een gezin van verzetsmensen, temidden van mensen die in de donkerste uren van Europa duidelijk de lichte toekomst zagen en met opoffering van zichzelf hun plicht deden. Wij zijn de overlevenden van het grote Verzetsleger. Op dergelijke bijeenkomsten zien wij weer in onze herinnering de gestalten van onze heldhaftige kameraden die in de loopgraven gevallen zijn waarin wij samen streden

De resultaten van die strijd waren schitterend, zij werden met de overwinning bekranst en de mensheid herademde, voor een grote periode werd men bevrijd van de vloek van het fascisme. Het fascisme leed een volledige nederlaag en werd op de vlucht gedreven, maar de vernietiging was niet totaal en voor altijd, aangezien de sociale oorzaken die het deden ontstaan, niet verdwenen zijn en het gevaar dat het weer de kop op zal steken, in welke graad dan ook, ligt ook nu nog op de loer. Een duidelijk bewijs vormt ons land, Griekenland, waar het fascistische beest weer tevoorschijn kwam. Zo heerst nu in het land waar de democratie geboren werd, het geweld, angst, achteruitgang en defaitisme.

De strijders voor de vrijheid worden vervolgd, gemarteld, gevangen genomen en vermoord, evenals destijds. Een gruwelijke dictatuur lost elke vorm van vrijheid op, vernietigt de onafhankelijkheid en treedt met voeten de rechten van de mens en de burger. Zij streeft ernaar aan de Grieken de mentaliteit van haat en sociale conservativiteit op te leggen. Zij wil hen veranderen in willoze werktuigen als speelbal van de oorlogslust van het imperialisme. De verdwijning van het politieke, sociale en culturele leven is het werk van de militaire klik, van de junta, de marionet van de buitenlandse en inheemse monopoliebezitters.

U echter weet dat uw Griekse mede-strijders het vaandel van het verzet niet verraden hebben, zij gaan door met de strijd, met het verzet en zullen dat blijven doen tot de overwinning, de triomf van de democratie.

Staat u mij een korte terugblik op het verleden toe om het huidige verzet te kunnen plaatsen en de huidige politieke verschijnselen in ons land te verklaren. Het gaat om een dramatische periode van 35 jaar. Vele elementen zijn u bekend of lijken op die welke u zelf meegemaakt hebt en dat geeft mij de vrijheid wat minder uitvoerig te zijn.

Het verzet, het grote verzet omvat de periode 1940-1945. Het verzet bestaat in het opstaan van het gehele Griekse volk om de fascistische inval van Mussolini en de troepen van Hitler af te stoten en het land te bevrijden van de drievoudige slavernij, afkomstig van Duitsland, Italië en Bulgarije, in aansluiting op de nieuwe invasie van het Engelse imperialisme.

Hoofdkenmerken van het verzet zijn de vaderlandse strijd van de volksmacht tegenover de aarzelende, weifelende of defaitistische houding van de politieke en militaire leiding van het land of ook het verraad van een afdeling van deze leiding. Voorts de eensgezindheid van het gehele volk in deze strijd, het algehele volkskarakter in deze zaak. Verder de poging oplossingen via het volk te vinden voor de binnenlandse problemen en de gewelddadige interventie vanuit het buitenland. Tenslotte het teniet doen van de overwinning van het volk d.m.v. die buitenlandse interventie, veroorzaakt door zwakke punten in de leiding van de volksstrijdmachten.

Vanuit het gezichtspunt van de eenheid van het volk, het heldhaftige gedrag en de zelfopoffering betreft het één van de schitterendste bladzijden uit de Griekse geschiedenis. Het volk werd er door eigen ervaring van overtuigd dat het zich kan verenigen, zich kan organiseren, kan strijden om zijn vrijheid te veroveren en zijn rechten kan opeisen. Dat is een niet te beschrijven overwinning, die in betrekking staat met de huidige houding tegenover de Junta, met de huidige krachtige confrontatie n.l. de aanval, die zijn te zien geeft, het verzet tegen alle machten die het volk proberen ondergeschikt te maken. In de vroegere strijd spaarde het Griekse volk geen offers en overwon. Dat dit overwinnaarsvolk nu overwonnen is, is het daar zelf niet verantwoordelijk voor. Verantwoordelijk zijn enkel en alleen de leiders.

Historische precedenten van het verzet van '40-'45 zijn te vinden in de gehele nieuwste geschiedenis van het Griekse volk, vanaf 1821 en daarvoor. In 1821 schudde het, na een harde en zeer bloedige strijd van zeven jaar, het Turkse juk van zich af. Vanaf dan maakt het Griekse volk zich gereed voor een voortdurende strijd om de bevestiging van zijn onafhankelijkheid, zodat het zich kan bevrijden van de economische afhankelijkheid van buitenlandse machten en in eerste instantie van de Britse opperheerschappij. Na de schok, teweeggebracht door de Eerste Wereldoorlog en de sociale verwarringen van deze tijd, verschijnen er nieuwe politieke machten op het toneel en de strijd van het volk krijgt een nieuwe betekenis, met als centraal punt de sociale problemen.

Het gehele systeem van het binnenlands anachronisme en de afhankelijkheid aan het buitenland wordt bedreigd. Toen hebben met toestemming van de Britse politici, Duitslandminnende personen met het koningshuis, plus de tolerantie van de politieke wereld voorop, het klaargespeeld een fascistisch bewind op te leggen. Toen is het volk, onder de fascistische macht, de economische puinhoop, de terreur, de boeien voor het werkende volk, de ondergraving van de mogelijkheid tot verweer, definitief gescheiden van de heersende politieke machten. Het land bevond zich in een vreselijke crisis en isolatie, terwijl de agressieve Italiaanse fascistten op de deuren bonstten. Fascisten vallen aan van buiten af en fascistten regeren binnen in het land. De vijfde kolonne was talrijk, energiek en bezette sleutelposities. De fascistische regering durfde het fascistische ultimatum niet te accepteren en begon een defaitistisch verweer.

Toen begon het verzet van het volk. De kinderen van het volk renden naar het front om te vechten voor huis en haard, trouw aan hun tradities, als vrienden van het fascisme. Ondanks het geaarzel van het verschrikte fascistische bewind werden de aanvallen afgesloten en werden fascistten tot over de grenzen nagejaagd. De loop van de Grieks-Italiaanse oorlog in de bergen van Albanië, die de eerste overwinning tot dan toe tegen het fascisme in Europa inhield en die ertoe bijdroeg dat de verklaring van de anti-sovjetoerlog vertraagd werd, is bekend. Op 6 april 1941 kreeg het overwinnende Griekse leger de laaghartige aanval van de Wehrmacht van Hitler te verwerken. Een nieuw verzetsfront ontstond. De gewelddadigheid echter van de aanval, het feit dat de Griekse staat onvoorbereid was en de activiteit van de vijfde kolonne leidden ertoe dat deze strijd op twee fronten op niets uitliep, tot de algehele ineenstorting van het front en de onderwerping van het land. Vermeldenswaard is het feit dat, terwijl de generaals kapituleerden, de soldaten doorgingen met het verzet. De gehate dictatuur stond onherroepelijk in de kou naar de mening van het volk. De kapitulerende generaals werden landsverraders.

Een dag nadat het laatste verzet de bodem was ingeslagen en na de inname van Kreta, haalt men de vlag van Hitler neer van de Akropolis te Athene, de bekende prestatie van Manolis Glézas en zijn kameraad. Na de ineenstorting dan van het front in Albanië en het vasteland van Griekenland waren de volksorganisaties begonnen wapenen te verzamelen en te verbergen. De eerste sabotagehandelingen vonden plaats. Vanaf eind april begon men in alle delen van het land met de stichting van volksbevrijdende organisaties. De verklaring van de oorlog tegen de Sovjet-Unie veroorzaakte een intensere organisering van de bevrijdingsstrijd.

De bezetting van het land door de troepen van Hitler bracht in Griekenland ook een talrijk Italiaans bezettingsleger, n.l. de overwonnen troepen van Mussolini. Ook werd een deel van ons land overgedragen aan de Bulgaarse fascistten om de plannen voor een "groot-Bulgarije" door te voeren. Drie bezettingszones werden gevormd. Ook werd een regering gevormd uit de generaals van de vijfde colonne, blinde organen van de bezetting. Dat waren eenvoudigweg griekstalige collaborateurs van de bezetter. Bepaalde gebieden werden definitief aan Italië en Bulgarije toegevoegd. Daar paste men een ruige politiek van gewelddadige "dehellenisering" toe. Samen met de mede-bezitters zorgden de Hitlerstroepen ook voor strijdkrachten voor de fronten. Overheersend element was de militaire macht.

De bezetters pasten de meest rauwe uitplunderingsmethodes op de economie toe, op de nationale rijkdommen, voorts op de voorraden van het volk. Ze haalden letterlijk het land leeg. Ze pasten alle methodes van geweld en vernietiging toe. Ze financierden de fascistische organisaties en creëerden nieuwe dergelijke organisaties, met als doel de psychische demobilisatie van het volk, zoals zij proclameerden, de verdienstelijkheid van de bezetting, het verraden van landgenoten en de recrutering van vrijwilligers voor het oostfront, evenals het ontdekken van Engelse militairen die verspreid over het land waren toen het front ineenstortte en bij het volk ondergedoken zaten. Gewapende terroristische afdelingen werden in het leven geroepen, en bovendien ook nog schijn-verzetsorganisaties. Op dit punt moeten wij met nadruk stellen dat de inspanningen van de bezetters samenvallen met de Engelse aanval. Tot onze eeuwige schande moeten wij zeggen dat hieraan ook de Griekse regering, in ballingschap in het buitenland, meewerkte, uit antipathie tegen het volk en zijn bevrijdingsambities. In 1943 stichtte de regering van landsverraders veiligheidsbataljons gewapende afdelingen van terroristen en geweldplegers in dienst van de bezetter, met behulp van de Engelsen. De Engelsen creëerden bovendien in de Griekse bergen de anti-verzetsorganisatie de EDES, met als voornaamste missie - als de tijd daar rijp voor zou zijn - de verzetsorganisaties te verslaan.

Ik heb u in het kort het beeld geschilderd van de tegenstand, waarmee het verzet geconfronteerd werd en een doorsnee van de verdeling van anti-volkselementen. De strijd hiertegen liet niet na bepaalde kentekens achter te laten ook in het volk.

De Duitsers verboden de Griekse pers en richtten hun eigen pers op. Ook gebruikten zij op grote schaal de methode van de valse berichten die zgn. door verzetsorganisaties werden uitgegeven. Ook de talrijke kranten van de schijn-verzetsbewegingen waren afkomstig van de Hitlerpers. De kentekens en de methodes van de fascistische Hitlerpropaganda werden ook overgenomen door de reactionaire Griekse pers en tot in het oneindige tegenwoordig ook door de junta. Het verzet werd geconfronteerd met een reusachtige georganiseerde chaos.

Nog een maatregel was de politieke mobilisatie om te zorgen voor arbeiders in dienst van de bezetting, voor Duitsland en de metamorfose hiervan in een oorlogsmobilisatie. Een systematische poging tot verzameling van afdelingen met als bestemming het Costfront, is de grond in geboord.

Het papieren bezettingsgeld, de inflatie, de reusachtige uitgaven voor bezettingssoldaten, de noodzakelijke kredieten, de vorderingen van alles, de oorlogsbuit, de zuiveringen, de roof, het in beslag nemen van alle farmaceutische middelen, dit alles samen in combinatie met de oorlogsrampen, leidden tot een totale ineenstorting van de economie en in de winter van 1941-1942 stierven 300.000 mensen van de honger en nog eens 200.000 liepen ongeneeslijke verwondingen op. Ongeveer 71.000 landgenoten werden geëxecuteerd, 66.000 joden uit een totaal van 77.000 joden werden uitgeroeid. De totale verliezen overschreden de 500.000. De arrestaties, mishandelingen, de martelingen die van een niet te begrijpen verschrikking waren, de blokkades en de gijzelingen, de massale executies, de 26 kazernes in verschillende delen van het land, de bloedbaden en de verbrandingen op grote schaal, de massale vergeldingsmaatregelen geven het duistere beeld van die inktzwarte periode.

De talrijke verzetsorganisaties die gesticht waren smolten samen in de belangrijkste panhelleense organisaties, zoals de EEAM (Nationaal Arbeidersbevrijdingsfront) die de kern vormde van de EAM. Deze EAM, gesticht op 27 september 1941 was de grootste nationale bevrijdingsorganisatie en omvatte samen met de Nationale Solidariteit en de Jeugdorganisatie, de EPCN, de verpletterende meerderheid van het Griekse volk. De vlag van de EAM was driedelig: Voortbestaan, Bevrijding, Heerschappij van het Volk. De EAM met de geweldige massale strijd die het organiseerde en aanvoerde, slaagde in de beperking van de roofpartijen en in de effectieve werking van de volksmacht, organiseerde op brede schaal de solidariteit en de wederzijdse hulp, stelde een voedselverdelingsdienst in d.m.v. het Internationale Rode Kruis en het volk erkende de reusachtige bijdrage ervan aan zijn redding uit het gevaar van de hongersnood. D.m.v. de massale strijd, de stakingen en de massale demonstraties, werd de mobilisatie verrijdeld en de bezetters gedwongen concessies te doen. De demonstraties vonden plaats onder een meedogenloos erop losslaan van de bezetter, ze domineerden echter en de volksmassa's hielden vele uren de trottoirs bezet. Het waren de grootste volksdemonstraties tot nu toe, die ooit in ons land plaatsvonden en vanaf toen begon er een reeks van massale demonstraties van vele honderduizenden mensen in het land.

De EAM stichtte en organiseerde een gewapende afdeling, de ELAS (Grieks Volksbevrijdingsleger febr. 1942) Vanaf het eerste ogenblik begon de harde strijd op vele fronten, waarbij klappen uitgedeeld werden aan de bezetters en de verradersorganisaties, waarvan de meeste ontbonden werden of overbleven met slechts enkele tientallen leden onder bescherming van de bezetter. Uitzondering vormden de veiligheidsbataljons die verscheidene duizenden omvatten en door de mensen van Hitler officieel beschouwd werden als bezettingsleger.

De afdelingen van de ELAS ontplooiden zich snel met behulp van het volk, bevatten meer dan 50.000 man en werden beschermd door een reserve-afdeling, bijna even groot in aantal. In de gelederen van de ELAS kwamen veel officieren van alle rangen en bovendien leiders met ervaring, zoals generaal Sarafis, Sarijannis, Landakos e.a. Zeer spoedig werden de bezetters beperkt tot de stadscentra en hun voornaamste pogingen waren erop gericht de hoofdverkeersslagaders in handen te houden.

De afdelingen van onze partizanen deelden zware klappen uit aan de bezetter en hadden een aandeel aan de geallieerde strijd die de moeite van het vermelden waard is. Een speciale bijdrage leverden zij met de indirecte hulp, die zij gaven aan de landingsonderneming van de geallieerden op Sicilië, die van erkende betekenis was. Deze machten hielden de bezetter voortdurend bezig en dreven de bezettingsmachten die afwezig waren van de voornaamste fronten, ernstig in het nauw, meer dan tien uitgelezen Duitse divisies. In ons land werd tegen de tijd van de ineenstorting van Italië het Italiaanse leger ontbonden. De afdelingen die de bezetter organiseerde voor het oostfront werden gewelddadig ontbonden en het resultaat was dat geen enkele Griek aan het oostfront vocht aan de zijde van de fascistten. In ons land had de bezetter in deze strijd verliezen geleden van 27.000 doden, 6.500 krijgsgevangenen en een onbekend aantal gewonden. Bij de krijgsgevangenen zijn niet inbegrepen één divisie en één regiment Italiaanse huzaren, die zich overgegeven hebben. Ook leed de bezetter ernstige schade wat betreft oorlogstuig, voertuigen en ander materiaal. De strijd van het volk ontplooidde zich. In het vrije gebied werd al vroeg de volksbeweging gesticht, die zich tenslotte verenigde onder de leiding van het Politiek Comité voor de Bevrijding van de Natie (PEEA). Tenslotte, toen het keerpunt in de oorlog en de opmars van het Sovjetleger de positie van de Hitlerstroepen in ons land aan het wankelen bracht, brachten de volksstrijdkrachten hen hevige klappen toe en maakten hen de terugtocht moeilijk.

Op het politieke toneel bleven nog slechts de partijen en de organisaties die de strijd voor de bevrijding hadden gevoerd. De rest van de politieke partijen waren in vergetelheid geraakt of riskeerden samenwerking met de bezetter. De regering in ballingschap en de koning in het buitenland aasden erop terug te keren op het politieke toneel. Vanaf het eerste moment en in strijd met de wil van het Griekse volk, probeerden de Engelse imperialisten de toestand onder hun eigen invloed te houden d.m.v. de organisaties die ontstonden met de overvloed aan middelen en voorraden waarover zij beschikten. Vanwege het verzet van het volk presteerden zij tenslotte niets anders dan de oprichting van de EDES, die niet meer dan 6.000 leden telde. D.m.v. samenwerking met de geallieerden ondermijnden zij systematisch het werk van het verzet, ook natuurlijk tot last van de geallieerden. Zij ontbonden zelfs met geweld in het l.-Costen afdelingen van het Griekse leger die daar vochten aan de kant van de geallieerden. Dit gebeurde omdat deze afdelingen vriendschappelijke gevoelens t.a.v. de EAM koesterden (30.00 soldaten, luchtmacht en marine).

Tenslotte hebben de Engelsen, nu ze zagen dat de strijd van het volk al hun intriges verijdelden, een leger overgebracht van het Italiaanse front naar het eindelijk bevrijde Griekenland, december 1944. Verder begonnen zij een oorlog om het volk te verpletteren en om een regering te vestigen die hun beviel. Het volk kwam tot een compromis ten bate van de geallieerde strijd en legde de wapens neer. Vanaf dat ogenblik begon de vervolging van de verzetsstrijders die tot op de huidige dag wordt voortgezet. Dit is een vervolg op de methoden van de Gestapo en vele malen zelfs in nog ergere vorm. Churchill had het bevel gegeven dat ze zich in Griekenland moesten gedragen als in een bezet land. En nog steeds blijft men proberen de neiging van het Griekse volk naar vrijheid en democratie de kop in te drukken.

De voornaamste verworvenheden van het verzet, afgezien van het ethische vlak, was dat het volk zich bewust werd van zijn macht, er door zijn eigen ervaring van overtuigd werd dat het kan strijden, kan overwinnen en zich zelf kan regeren. Mele decennia lang gingen de vervolgingen door en het verzet vormde de enige periode dat het volk zich vrij voelde in de bevrijde gebieden. Het werd overtuigd van de werkelijke waarde van de democratische beginselen en leerde de weg kennen om ze te verkrijgen en door te zetten. Op radikale wijze zuiverde het de rol van de verschillende politieke machten, stelde zich hier tegenover op en liet zijn eigen politieke machten naar voren komen. Het werd duidelijk dat de volksheerschappij bereikbaar is, realiseerbaar, dat het volk die kan bevestigen. De oude politieke wereld, die een slaaf van de Engelsen was, werd veroordeeld in het bewustzijn van het volk en slechts met het geweld der wapenen was het mogelijk deze het volk weer op te leggen. Een reusachtige politieke vooruitgang werd volbracht, zo groot als zelfs niet gebeurd was in het meer dan 100-jarig bestaan van de Nieuwe Griekse staat. Een krachtige culturele beweging was begonnen. De geest van het verzet betekende voor het Griekse volk een wedergeboorte. Het was een hoopbrengende periode voor ons volk. Men werd doordrenkt van een krachtige, anti-fascistische, vaderlandslievende geest.

Maar hoe hebben de Engelse imperialisten, samen met de geringe reactionaire macht in et binnenland het klaargespeeld die grote volksmacht omver te werpen, die grootse, zegevierende volksbeweging en dat nog wel met betrekkelijke geringe militaire macht?

Altijd moet men de bijzondere strategische betekenis van Griekenland in ogenschouw nemen. Dit feit verplicht de nationale machten hardnekkiger en systematischer de inspanningen van degenen die het Griekse volk belagen, tegemoet te treden. Zo nu ook vielen de plichten de leiders van het verzet erg zwaar, een moeilijk werk, dat het volk uiteindelijk niet op zijn schouders kon nemen en men beging erge fouten.

De voornaamste fouten waren:

- Men had geen duidelijke positie tegenover de geallieerden en in kritieke kwesties werd het bondgenootschap veranderd in ondergeschiktheid.
- Het militair en oorlogspotentieel van het volk werd niet ontwikkeld tot op het niveau, waartoe dat het geval had kunnen zijn.
- Men gebruikte geen democratische methodes bij het nemen van beslissingen.
- Men had geen duidelijke positie in ernstige kwesties van binnen- en buitenlandse politiek.
- Men maakte niet beslist genoeg gebruik van de machten die men tot zijn beschikking had.
- Men begreep niet de opvattingen van het volk tegenover de oude politieke wereld, onderschatte de volksmacht en in bepaalde gevallen slingerde men ze in avonturen.

Men kunnen dus zonder te aarzelen vaststellen dat voor de wending die de zaken namen in ons land, de leiding van het verzet de verantwoordelijkheid heeft. Het patroon ervan was een mengsel van juiste stellingen, revolutionaire geest, compromissen en afwijkingen. Men was niet in staat de grootse massale beweging en de uitstekende gewapende beweging op de juiste wijze te combineren. De overwinning van het volk, dat volledig werd bezet en omvergeworpen, was volmaakt mogelijk geweest.

Dat wat overheerst in de gehele periode die volgde, is de poging van de buitenlandse opperheren en de inheemse reactionaire machten om met geweld de mening van het volk te veranderen en het hun eigen oplossingen op te leggen; hun verworvenheden te vernietigen en het juk van de uitbuiting op te leggen. De vertegenwoordigers van het verzet worden vermoord of verjaagd als schurken. Door het buitenland gesteunde bendes terroriseren het volk en geven zich over aan ongelooftelijke uitspattingen. Het gehele politieke, economische, sociale, en geestelijke leven wordt samengeperst in die richting.

De officiële politiek is: het verzet uit het Griekse leven en de geschiedenis weg te bannen. Duizenden mensen worden in de gevangenis geworpen en duizenden ~~oudere~~ ^{andere} vluchtten de bergen in of verbergen zich elders.

De burgeroorlog die volgde is zeer dramatisch, één van de meest dramatische gebeurtenissen. En hij vond plaats in een periode waarin de terreur begon te wiken en er weer sprake begon te zijn van de massale beweging van honderdduizenden. Deze strijd eindigde in nog groter leed voor het volk, in een algemene verslechtering van de toestand. Talloze slachtoffers en rampen stapelden zich op. Het succes dat tot dan toe de reactionaire machten gehad hadden, verbreidde zich. Het volk werd blootgesteld aan nieuwe slagen. Oorzaken: wederzijdse fouten en acties die uitliepen op voordeel voor de anti-volkspartijen. Het volk stelde zich niet eensgezind op in de strijd. Niet minder dan 25.000 mensen raakten geïsoleerd in de bergen en waren in botsing met veel hogere machten. Terwijl in het begin het volk de overhad had, volgde er een taktiek die gelegenheid gaf aan de tegenstander het staatsmechanisme dat in puin lag, opnieuw te ordenen, verder machten te concentreren, ten bate van zichzelf te differentiëren en een geweldige superioriteit te verkrijgen. Vanaf dat ogenblik was de zaak verloren voor het volk. De verdraging waarover ik spreek, betreft anderhalf jaar. De tweede nederlaag was zwaarder dan de eerste. Maar beide nederlagen waren merkwaardig. Een groot deel van de volksmacht werd behouden. Het de prestaties van het grote verzet van 1940-1945 en de levensvatbaarheid van onze volksbeweging, werd een serieuze reorganisatie van het volk tot stand gebracht. Het is allereerst duidelijk dat er na een burgeroorlog een serieuze wettige parlementaire partij ontspringt aan de linkse gelederen en dat er bijna onmiddellijk na het eind van de burgeroorlog een groot legaal links dagblad uitgegeven wordt in Athene. Het feit dat links weer plaatsen gaat innemen is iets groots in het politieke leven van ons land, plus het feit dat wij ontkwamen aan een hard bewind van rauw geweld, met duizenden offers. De machten die gered werden tijdens botsing tusser landgenoten en nog vele duizenden van de bevolking van de grensgebieden zochten hun toevlucht in de socialistische landen (in totaal 60.000) en met hen de leiders van het volk.

Ook moet ik er met nadruk op wijzen dat ons land in de loop van de burgeroorlog een oudere vreemde meester kreeg, omdat de Engelsen hun plaats afstonden aan de Amerikanen die de strijdkrachten van de officiële staat van voedsel voorzagen en leidden. Nu kwamen de Amerikanen ons land binnen als echte veroveraars, pasten een koloniale politiek toe en zij vulden het land met oorlogsbases. Ons land werd het object van de meest roofzuchtige uitbuiting. Ondanks de moeilijke omstandigheden echter maakte de volksbeweging vorderingen en verwierf posities. Midden 1963 barstte de crisis van rechts los die met rauw geweld de touwtjes in handen had en als gevolg daarvan een verkiezingsoverwinning behaalde, die de democratische verwachtingen overvleugelde. De problemen nu, waarmee de volksbeweging geconfronteerd werd, bleven moeilijk en gecompliceerd.

Deze beweging kon na de storm waaruit zij kwam om subjektieve redenen en vanwege de interventie van de verbannen leiders, moeilijk nog grotere stormen trotseren. De buitenlandse interventie buitte deze toestand uit, en de inheemse reactie bracht het leger in beweging, dat door deze mensen al jaren voorbereid werd als een uitsluitend voor hun bestemd orgaan en in wezen een staat in een staat was. Het paleis borg deze gehele samenzwering onder haar dak, mengde zich in de zaken voor de verwiddering uit de macht van de niet rechtse gelederen en zo werd de weg geopend voor gewelddadige oplossingen. Toen de dictatuur van de kolonels werd afgekondigd, die georganiseerd was door de Amerikaanse KYP, was het paleis in verwarring omdat het de dictatuur van de generaals verwachtte die zich daarvoor, met medeweten van het paleis, voorbereidden. Toen de toestand in het M.-Oosten verscherpte en wat later een hoogtepunt bereikte en uitbarstte, toen hebben de duistere buitenlandse invloeden die steeds de vrijheden van ons volk belaagden en op ons land een oogje hadden, hun middelen in het geweer gebracht om elke vorm van vrijheid te vernietigen en het volk te ketenen.

Dat is de dictatuur van 21 april 1967. Het is haar wezen de Amerikaanse ambities, en die van de NATO en hun plannen als "Griekse" politiek te openbaren. Een nieuwe toestand van bezetting werd geschapen. Aan het hoofd van de junta staat een officier van de oude veiligheidsbataljons en tevens KYP-persoon in het leger. Het gaat hier om een zeer diep geworteld anti-volkselement, een beproefd blind werktuig van de buitenlanders. De medewerkers ervan zijn mensen van hetzelfde slag. Nooit was er in het land een regering die uit zo lage elementen bestond, als deze door buitenlanders geleide bende al met de naam regering mag worden aangeduid. Het gaat om een gruwelijk bewind van willekeur, geweld en verderf, die nationale belangen verkwanselt, kijk maar naar de belangrijkste haven van het land, Piraeus, die men nu de Amerikanen toestaat als oorlogsbasis te gebruiken en de schaamteloze aanval om de Onafhankelijkheid van Cyprus aan te tasten en de "vernatosering" van het eiland. Het land en het volk worden blootgesteld aan ongehoorde gevaren, n.l. diep in de ellende te geraken, verder het gevaar tot slavernij te vervallen en in oorlogskatastrofen verzeild te raken. Als de slaaf van het buitenland, de dictatuur, niet omver worpen wordt, loopt het Griekse volk het gevaar van volledig tot slavernij te vervallen en het land loopt het gevaar veranderd te worden in een centrum van oorlogsonrust en uitvalsbasis van het imperialisme tegen de vrijheidslievende volken. De toestand die in ons land geschapen werd past in de plannen van het imperialisme, van het Amerikaanse vooral en in Amerika's oorlogsambities.

Voor ons, het Griekse volk, bestaat er geen andere weg dan de strijd voor de omverwerping van de junta, dan het verzet dat zijn werk voortzet in de meest verscheidene vormen. Elk volk dat wil leven en vooruitkomen is verplicht te strijden en zijn vrijheid te veroveren en ons volk heeft zijn weg gekozen en zich definitief opgesteld tegen de junta. Demagogie pakt niet, de vallen worden ontdekt. In ons land heeft de junta slechts tegenstanders en vijanden, geen vrienden. Er bestaan dus ernstige problemen die opgelost dienen te worden door de verzetsorganisaties om te vorderen in hun werk.

Het verzet is de grote angst van de dictatuur en in deze fase begon men al op 21 april 1967. Tegenwoordig is datgene wat zijn stempel drukt op alle ontwikkelingen in ons land het tegenover elkaar staan van volk en dictatuur. Dat is de rode draad die door het gehele leven in Griekenland loopt. Als het verzet ontbrak, zou de toestand in ons land reeds veel slechter zijn.

Het verzet heeft reeds serieuze dingen volbracht, in de versterking van het moreel van het volk, in het behoud van de toestand van isolering van de junta. Het is de voornaamste oorzaak die verhindert dat de dictatuur stabiel wordt, zich "wettig" maakt. Dit wordt uitgevoerd in verscheidene vormen door legale en half-legale demonstraties. Het behelst zeer brede lagen. In het bewind van de militairen worden verschillende vormen van strijd tegen de junta toegepast, tenbate van de democratie, voor de val van de junta. Openlijke politieke demonstraties, zoals de begrafenis van Papandreou, de demonstraties in het Stadion, de actie van de studenten en hun demonstratie, zijn dingen die niet vergeten mogen worden. De confrontatie met de militaire gerechts-hoven, de anti-dictatoriale oriëntaties van de politieke persoonlijk-heden, de beweging voor de amnestie, de arbeidssituaties en de stakingen, de protesten, de strijd voor de verzekeringskassen, de veelvoudige eisen van de arbeiders, de ~~anti-politieke~~ houding van de legale pers en het feit dat deze pers steeds meer in omloop komt, gecombineerd met het feit dat de drie kanten van de junta nauwelijks meer in omloop zijn, de weigering van de geestelijke en wetenschappelijke wereld samen te werken met de junta en de daarmee gepaard gaande actie, al deze dingen zijn demonstraties die terug te brengen zijn op dezelfde noemer: het gehele volk stelt zich op tegenover de junta en haar bewind. Zo ook de algehele weigering van de politieke wereld met de junta in discussie te treden.

Voorhoede van de strijd zijn de verschillende verzetsorganisaties, vooral de PAI. De tendenzen tot samenwerking en tot overeenstemming komen van deze organisaties zijn serieuze en reflecteren de gezonde anti-dictatoriale geest van deze organisaties. De groep van de PAS, vormt - vanuit dit gezichtspunt - een feit van betekenis. Zo bestaat er disproporties tussen het algemene passieve verzet en het actieve verzet. Dit is in grote mate te danken aan de ontwikkelingen en de zwakke punten voor de dictatuur die moeilijk zijn te achterhalen en te verbinden zijn met het perspectief van de strijd. Het is geen eenvoudige zaak te ontgroeien aan het wantrouwen dat in de volksmassa's ontstaan is door een zo woelig verleden, met niet te rechtvaardigen nederlagen, vervolgingen, offers en teleurstellingen. Het vereist een bewerking van alle problemen op een hoger niveau, harmonisering van de verder gelegen ambities van de verschillende anti-dictatoriale machten met het programma van de strijd tegen de dictatuur. Al deze dingen hebben betrekking op ernstige problemen van theoretische beschouwing, internationale oriëntering en de versplintering van de linkse elementen in ons land. Het zeker stellen van alle voorwaarden die ik vermeld heb, is niet bereikbaar in een kort tijdsbestek. De toewijding, de volharding en de zelfopoffering van de strijders bestaat, dat blijkt uit alle verzetsdemonstraties.

Onze organisaties inspireren deze dingen en brengen ze tot ontwikkeling. De toename van het verzet is een probleem bestaande uit ideologische, politieke en organisatorische factoren. Ons doel is het verzet van de massale volksbeweging te bevorderen en te ontwikkelen met gebruikmaking van alle vormen van strijd. Onze perspectieven zijn optimistisch en het voornaamste element is dat steeds bredere volkslagen in het actieve verzet treden. Het onderscheid dat de junta wil in nationalisten en links gaat steeds minder op: de pogingen van de junta om een psychologische gesteldheid van afwachting te kweken - met haar beloften van normalisering en democratisering - vallen snel in het niet. Het verzet dwingt de junta tot steeds ernstiger concessies. Evenzo kan men de Grondwet niet toepassen omdat die tenslotte niet toe te passen meer is. De Junta bevindt zich niet in een positie om de pers te onderdrukken en blijvend haar relatieve wetgeving te herzien.

De laatste tijd barstte er een geweldige golf los voor de algemene amnestie en de in vrijheid stelling van de politieke gevangenen. Dit viel samen met de triomfkreten van de junta over de arrestatie van B. Drakopoulos, secretaris van de bureaux van de IE van de KKE (binnenlands) en de oud-verzetsstrijder D. Martsalidis. Bij elke gelegenheid manifesteert zich hevig het protest van het volk tegen de junta. De 30.000 landgenoten die bij de begrafenis van de dichter Seferis demonstreerden vormen een betrekkelijk recent voorbeeld. Steeds sterker wordt men zich bewust van de noodzaak dat het land bevrijd moet worden van de smet, die de junta is en wel door deze omver te werpen.

Tallose daden van agressie met bommen en andere middelen verwarren de junta en houden haar in een toestand van onzekerheid en nervositeit. De junta-aanhangers begeven zich in het openbaar met buitengewone voorzorgsmaatregelen. De junta voelt zeer intens het binnenlands isolement en de druk van buiten af. Geweldige verschuivingen vinden plaats op die nachtsgebieden, waar de junta wanhopige pogingen doet uitsluitend zelf de touwtjes in handen te houden, zoals bijv. in het leger. De junta arresteert en veroordeelt officieren, gaat door met de demobilisaties en tot nu toe heeft men meer dan 3.000 man geliquideerd. Deze isolering en deze druk maken dat de junta overgaat tot onverhulde activiteiten, die op slavernij aan Amerika lijken, waarmee men het verzet bij het volk vergroot en de junta laat zich bovendien kennen als een blind werktuig van het Pentagon en de Nato. Zo geschiedde het met de toewijzing van Piraeus aan de 6e vloot en met de verscherpte maatregelen die men nam t.a.v. Cyprus. Door deze activiteiten komt de junta opnieuw in conflict met het nationale gevoel en al haar beloftes van vrede worden zo ontmaskerd als slechts schijn. De illusies van bepaalde landen over de rol van de junta worden door de praktijk de grond ingeboord.

De perspectieven voor de junta zijn ongunstig. Het proces van het zich constant tegen haar opstellen door het volk vindt zijn voortgang. Het slot van dit proces kan niet anders zijn dan de verdwijning van de dictatuur.

De daad zal het volk verwezenlijken op eigen kracht. Van beslissende invloed was en is de afkeuring van de junta door de volken van Europa en de andere landen die in de junta niet alleen het gezicht van de tiran van het Griekse volk zagen, maar ook een meer algemene schending van de democratische geest erin zagen, een haard van besmetting. Dit heeft te maken met de grote anti-fascistische overwinning, die tot stand kwam door de beslissende bijdrage van alle verzetslanden. De positie van de volkeren bepaalde tevens de houding van de regeringen die de junta verdreven uit de stad van Europa. De socialistische landen van Europa hebben een andere opvatting over het internationale isolement van de junta, dat in wezen een onderschatting van de kracht van het Griekse volk inhoudt inzake omverwerping van de dictatuur. Het Griekse volk vordert daarmee en zal in de praktijk dat soort onderschattingen weten te loochenen.

En de Europese regeringen beginnen, zolang de junta nog het heft in handen heeft haar als wettig te zien.

Op dit kritieke punt is de actie van vrienden van het Griekse volk en de democratie zeer kostbaar en noodzakelijker dan ooit.

Medestrijders,

Vroeger versloegen we allen tezamen het fascisme en hebben het verbrùzeld, elk vanuit zijn eigen positie. Ik verzeker u dat wij onze plicht zullen doen en doorgaan met het verzet tot aan de overwinning. Blijft u aan onze zijde en weest er zeker van dat zo de tijd van de slavernij van het Griekse volk nog maar kort is. De democratie zal overwinnen in Griekenland.

Aan Zijne Excellentie de Minister
van Binnenlandse Zaken,
te
's-GR A V E N H A G E.

1.

1086.653

24 april 1972.

Medewerking CPN-leiding aan
anti-FRANCO-verzet in Nederland.

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie een rapport aan te bieden
betreffende bovengenoemd onderwerp.

HET HOOFD VAN DE DIENST

drs A. Kuipers

- 2 -

tiatief zou hebben genomen tot de demonstratie (zie bijlage 2).

Door de Spaanse arbeiderscommissies in Rotterdam en Delft, welke onder PCE-controle staan, werd eveneens een oproep verspreid.

5. In strijd met het tevoren door de CPN-leiding gegeven advies verspreide de plaatselijke leiding van de Utrechtse PCE-afdeling een pamflet, dat ondertekend was door de "Communistische Partij van Spanje in Nederland" (zie bijlage 3).

Deze oproep was speciaal gericht tot de Spaanse Socialistische Arbeiderspartij (Partido Socialista Obrero Español), de Spaanse arbeiderscommissies (Comisiones Obreras de Solidaridad), de Spaanse socialistische vakcentrale (Union General de Trabajadores), de Spaanse Katholieke Arbeidersgemeenschap (Hermandad de Obreros de Acción Católica) en de Spaanse communistische vrouwenbeweging (Agrupación de Mujeres Democratas Españolas).

6. De CPN-leiding betoonde zich zeer verontrust over deze openlijke manifestatie van de Spaanse communisten in Utrecht.

De mededeling in het NOS-TV-journaal op 25 maart j.l., dat de mars en meeting georganiseerd waren door de Spaanse CP, werd door het CPN-partijbestuur gezien als "zeer gevaarlijk voor de Spaanse arbeiders" (die er aan deelgenomen hadden). Gesteld werd dat de Spaanse werknemers in ons land onder scherpe controle van de Spaanse Ambassade staan en door "dergelijke provocaties" ernstig gevaar lopen.

7. Het CPN-partijbestuur heeft daarom onlangs aan het "Comité Coordinadora Nacional" (CCN, Nationaal Coördinerend Comité, d.w.z. overkoepelend bestuur van de PCE-afdelingen in ons land) doen weten dat de meeting welke op 30 april a.s. te Amsterdam zal plaatsvinden in het kader van de "Jornada por la Libertad" (Dag voor de Vrijheid), georganiseerd moet worden onder de volle verantwoordelijkheid van de CPN en haar partij-organisaties. Hierbij werd uitdrukkelijk gesteld, dat buitenlandse politieke partijen in ons land volgens wettelijke bepalingen geen activiteiten mogen ontplooiën en dat bij overtreding overheidsmaatregelen zouden kunnen volgen tegen de organisatoren.

- 3 -

- 3 -

8. Als bewijs van "goodwill" zou de CPN-leiding thans bereid zijn een deel der kosten van de meeting op 30 april a.s. over te nemen van de PCE-afdelingen in ons land. Aanvankelijk had de CPN-leiding gesteld, dat alle financiële consequenties voor rekening van de PCE dienden te komen.

9. Medegedeeld werd verder, dat - indien het CCN de organisatie van de "Dag voor de Vrijheid" aan de CPN overdroeg - de CPN-leiding de veiligheid van alle Spaanse sprekers en andere aanwezigen tijdens de meeting van 30 april a.s. zou garanderen.

Door de CPN is reeds de grote zaal van "Krasnapolsky" afgehuurd. Ook werd reeds een aantal orde-maatregelen genomen, waaronder voorschriften inzake fotograferen en filmen. De CPN-leiding stelt zich daarbij op het standpunt, dat geen der aanwezigen duidelijk herkenbaar mag worden opgenomen. Zij wil daarom ook TV-journaalopnamen verbieden.

10. Het bestuur van de PCE in ons land is het met de zienswijze van de CPN-leiding niet eens. Het is van mening dat de meeting een uitzonderlijke gelegenheid is om "goodwill" onder de Spaanse gastarbeiders en onder Nederlandse "anti-franquisten" te kweken; daarom oordeelt zij een openlijke presentatie gewenst.

In een op 13 april j.l. verschenen pamflet in de Spaanse taal roept het CCN op tot deelname aan de meeting. Als ondertekening werd onder het pamflet gesteld: "P.C. de E.", waarmee de wens van de CPN-leiding nadrukkelijk genegeerd werd.

11. De meeting op 30 april a.s. zal worden gehouden tussen 15.30 uur en 18.00 uur, waarbij de begintijd uitdrukkelijk is vastgesteld i.v.m. de werktijden van de gastarbeiders in continudiensten (met name is hierbij rekening gehouden met de wisseling van de ploegen bij Hoogovens).

21 april 1972.

Amsterdam, maart 1972

AAN ALLE NEDERLANDERS

In het democratische Europa bestaat nog steeds fascisme.

Het bloeddorstige regime van generaal Franco, dat Spanje reeds een miljoen doden en 500.000 politieke ballingen heeft gekost, gaat voort met het mitrailieren van het volk op straat en in de werkplaatsen.

GRANADA: drie arbeiders vermoord. MADRID: nog een dode.
TARRASA, EIBAR, ERANDIO en in deze dagen ook in EL FERROL.....
weer twee moorden.

Amador Rey Rodrigues, 38 jaar oud, gehuwd en vader van 4 kinderen.

Daniel Niebla Garcia, 38 jaar oud, gehuwd.

Victor Castro, 55 jaar oud, werd zwaar gewond door een kogel in zijn hoofd.

Nog 29 gewonden; en van hen zijn enkelen er zeer ernstig aan toe !

De arbeiders van de scheepswerven staken, de winkels zijn gesloten. De staking breidt zich uit naar andere bedrijven als een signaal van protest.

Weer wordt het Spaanse volk gemarteld, in de gevangenis geworpen en vermoord om de gerechtvaardigde verlangens naar vrijheid en democratie het zwijgen op te leggen.

Verlangens, die leven in het bewustzijn van ieder eerlijk mens!

WIJ MOGEN NIET ZWIJGEN! WEG MET DE ONDERDRUKKING! GEEN MOORDEN MEER IN SPANJE!

AMNESTIE VOOR ALLE POLITIEKE GEVANGENEN EN BALLINGEN!

VRIJHEID NU!

Wij vragen U, betuigt uw solidariteit door deel te nemen aan onze demonstratie op zaterdag, 25 Maart om 3 uur 's middags vanaf het Kwakersplein (dichtbij kruising Bilderdijk/Kinkerstr).
route: Kwakersplein-Bilderdijkstr.-Kinkerstr.-J.P.Heyestr.-
Helmerstr.-Overtoom-Amstelveenseweg-Oranje Nassaulaan-Spaanse consulaat.

Wij roepen ALLE POLITIEKE ORGANISATIES, VAKBONDEN, DEMOCRATEN EN ALLE ANTI-FASCISTEN op om TE STEUNEN !

Uw aanwezigheid is noodzakelijk.

HET FASCISME IS NIET DE VIJAND VAN ENKELEN, MAAR VAN ALLEN !

Namens oud-Spanjestrijders:

Corr.adres:
K.Neyssel, Borssensburger-
plein 12 ''
tel. 796004
Gem.Giro N 2251

Karel Neyssel
J.Maas-Bovenkerk
Max Meyer
T.v.Reemst-de Vries
" A.Kloostra

A TODOS LOS ESPAÑOLES DE HOLANDA

En la Europa democratica el fascismo subsiste.

El regimen carnicero del general Franco impuesto a Espana sobre un millón de muertos y 500.000 exiliados politicos, continua ametrallando el Pueblo en las calles y lugares de trabajo.

GRANADA: tres obreros asesinados.

MADRID: un muerto mas.

TARRASA, EIBAR, ERANDIO y en estos dias tambien en EL FERROL... dos crímenes mas.

Amador Rey RODRIGUEZ, 38 anos, casado y con cuatro hijos.

Daniel Niebla GARCIA, 38 anos, casado.

Victor CASTRO, 55 anos, herido de gravedad con una bala en la cabeza.

29 heridos mas entre ellos hay algunos graves.

Los astilleros en huelga, los comercios cerrados. En senal de protesta la huelga se va extendiendo a otras empresas. Una vez mas, el pueblo espanol martirizado, encarcelado y asesinado para silenciar sus justas aspiraciones de libertad y democracia, desperta la conciencia de toda persona honrada.

!NO PODEMOS CALLAR! BASTA YA DE REPRESION !NO MAS CRIMENES EN ESPANA ! ! AMNISTIA PARA TODOS LOS PRESOS Y EXILLADOS POLITICOS ! ! LIBERTAD AHURA !

Os pedimos vuestra solidaridad, acudiendo a manifestaros el proximo dia 25 sabado. a las tres de la tarde en KWAKERSPLEIN. (cerca del punto en que se cruzan la linea des tranvia nr.3 con Kinkerstraat).

(Kwakersplein- Bilderdijkstr.-Kinkerstr.-J.P.Heyestr.-Helmerstr.- Overtoom-Amstelveenseweg-Oranje Nassaulaan-consulao Espagnole)

A TODAS LAS ORGANIZACIONES POLITICAS, SINDICALES, DEMOCRATICAS Y A TODAS LAS PERSONAS ANTI FASCISTAS ! AYUDADNOS!

Tu presencia es necesaria, EL FASCISMO NO ES EL ENEMIGO DE ALGUNOS SINO DE TODA LA HUMANIDAD.

VIEJOS BRIGADISTAS.
ACCION DEMOCRÁTICA.

SOLIDAIR

MET DE

SPAANSE ARBEIDERS!!

TEGEN DE MOORDEN IN SPANJE.

In een oproep heeft het Dagelijks Bestuur van het district Amsterdam van de C.P.N. zich geplaatst achter het initiatief van het comité oud-SPANJE-STRIJDERS tot het houden van een

DEMONSTRATIE OP ZATERDAG 25 MAART a.s.

Het districtbestuur is evenals het comité oud-SPANJE-STRIJDERS van mening, dat nu meer dan ooit de democratische en anti-fascistische krachten hun DEMONSTRATIEF PROTEST tot uiting moeten brengen.

Ondanks terreur en vervolging voeren de Spaanse arbeiders een heldhaftige strijd voor hun politieke, economische en sociale rechten, aldus de oproep.

MASSALE DEELNAME AAN DE KOMENDE DEMONSTRATIE IS NIET ALLEEN VAN BELANG ALS BLIJK VAN SOLIDARITEIT MET DE STRIJD VAN DE SPAANSE ARBEIDERS,

MAAR OOK DRINGEND NOODZAKELIJK, OMDAT IN ONS LAND EN IN EEN REEKS VAN ANDERE LANDEN EEN TOENEMENDE ACTIVITEIT VAN HET NEO-FASCISME MERKBAAR IS.

Onder de leuzen:

Weg met de onderdrukking

Geen moorden in Spanje meer

roept ook districtbestuur van de Amsterdamse partij en de besturen van de afdelingen Jan van Galenbuurt en Oud West alle partijgenoten en lezers van de Waarheid op deel te nemen. aan de demonstratie.

Vertrek

3 uur van het KWAKERSPLEIN.

DEMONSTREER MEE !!

Compatriotas Españoles:

Se presenta el momento de descomposición más agudizada de la existencia del regimen fascista del General Franco, lleno de contrariedades externas e internas.

Esas bestias para mantenerse en el poder recurren a la violencia y al asesinato.

Una vez más la sangre de nuestros hermanos se derrama en las ciudades de nuestra Patria. Allá fue Granada, Frandio, Madrid, Barcelona, hoy es en el Ferrol, mañana será en otras ciudades de España, debemos impedirlo. La ola de represión desencadenada por esos fanaticos fascistas tenemos que pararla.

Durante los 33 años de "Paz de Franco" han sido asesinados miles y miles de hombres y mujeres de lo mejor de nuestro pueblo, por las cárceles han pasado decenas de miles de hombres y mujeres, en la actualidad las cárceles españolas están llenas de personas de todas las ideologías que luchan por las libertades democráticas, por lo que todos tenemos el deber, la necesidad, conscientes de nuestra responsabilidad de sacarlos de ellas. Solo hay una diferencia en el carácter fascista del General Franco y su regimen, allá se asesinaba en piquetes de ejecución, hoy se asesina en plena calle, primero se reprime y se asesina a los que defendieron a la Republica, hoy se reprime y se asesina a componentes de todas las capas sociales, que luchan por cambios democraticos por la Libertad y por el Socialismo.

El regimen del General Franco, Opus Dey, constituye uno de los hechos mas vergenzosos del siglo XX .

Nosotros democratas españoles estamos cansados de este estado de cosas y denunciemos la represión del Gobierno de España.

El Partido Comunista de España en Holanda, se dirige al Partido Socialista Obrero Español, a las Comisiones Obreras de Solidaridad, a la Union General de Trabajadores, a la H. de Obreros de Acción Católica, a la Agrupación de Mujeres Democratas Españolas, a la emigración española en general y a la opinion publica Nacional Holandesa, a participar en la manifestación autorizada por la policia, el sabado 25 de Marzo que partira de KVVAKERSPLEIN , hasta el Consulado de España en Amsterdam, hora de salida a las 3 de la tarde.

Denunciemos los asesinatos habidos ultimamente en el Ferrol y todos los cometidos por el regimen español, Denunciemos la represión, Exijamos la Amnistia General para presos e esilados, que se devuelva la palabra a nuestro pueblo, para que se restablezcan las Libertades Democraticas.

Compatriota Español participa en la manifestacion y con ello contribuye a la causa de tu pueblo, para que pronto podamos disfrutar todos de la Paz la Libertad y la Democracia, que nos pertenece.

MANIFESTACION SALIDA DE AMSTERDAM, KVVAKERSPLEIN A LAS 3 DE LA TARDE
EL SABADO DIA 25 DE MARZO

Partido Comunista de España en Holanda.